

SAVET ČASOPISA

Dr Đorđe ĐORĐEVIĆ, Dr Jasna HIRNČIĆ, Prof. dr Đorđe IGNJATOVIĆ, Miroslav IVANOVIĆ, Dr Branislava KNEŽIĆ, Slobodan MILETIĆ, Slobodan NADRLJANSKI, Dr Zlatko NIKOLIĆ, Prof. dr Momčilo TALIJAN, Dr Jovan ĆIRIĆ, Prof. dr Miodrag SIMOVIĆ, Dr Danilo NIKOLIĆ, Janko LAZAREVIĆ, Prof. dr Božidar BANOVIĆ, Doc. dr Ljubinko MITROVIĆ

REDAKCIJA ČASOPISA

Prof. dr Stanko BEJATOVIĆ, Dr Marina BLAGOJEVIĆ, Prof. dr Vojislav ĐURĐIĆ, Dr Vesna GOJKOVIĆ, Prof. dr Aleksandar JAKOVLJEVIĆ SUHAREV, Dr Leposava KRON, Zoran PEROVIĆ, Prof. dr Claus ROXIN, Dr Biljana SIMEUNOVIĆ-PATIĆ, Dr Zoran STEVANOVIĆ, Dr Ivana STEVANOVIĆ, Prof. dr Zoran STOJANOVIĆ, Mr Sanja ĆOPIĆ, Prof. dr Ivana SIMOVIĆ-HIBER, Dr Goran ILIĆ, Prof. dr Vid JAKULIN

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK
Prof. dr Milan ŠKULIĆ

SEKRETARI REDAKCIJE:
Dr Biljana SIMEUNOVIĆ-PATIĆ
Dr Zoran STEVANOVIĆ

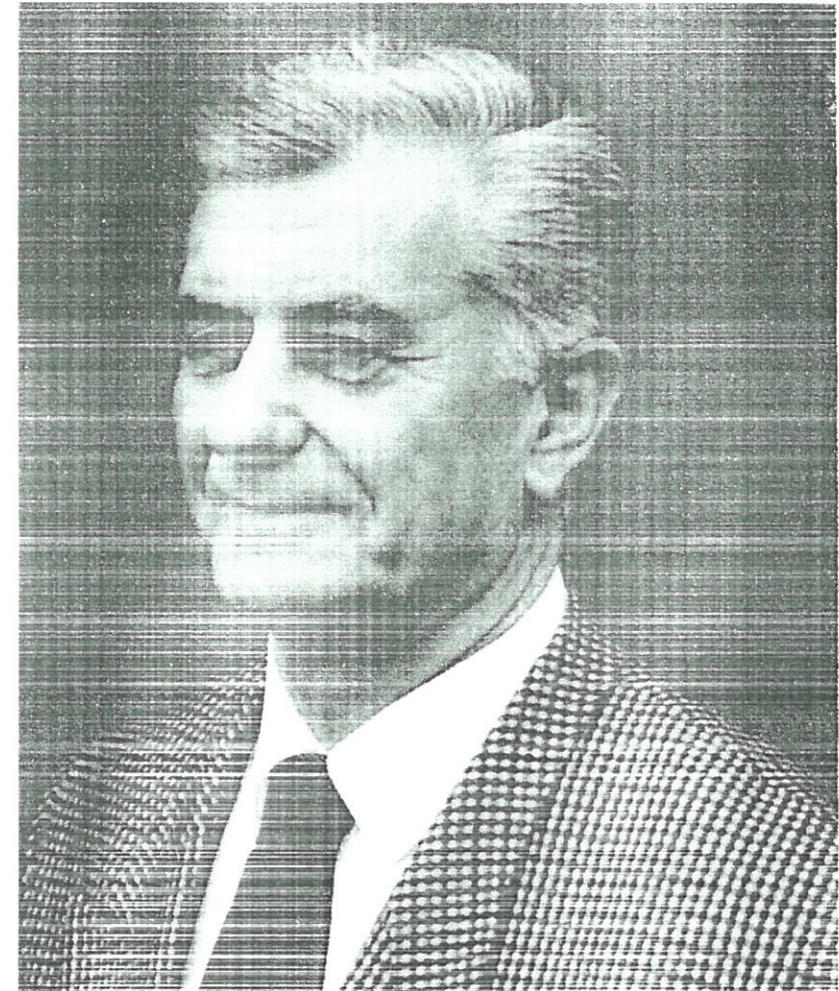
ISSN 1820-2969

Časopis izdaje Srpsko udruženje za krivičnopravnu teoriju i praksu i Institut za
kriminološka i sociološka istraživanja u Beogradu

Časopis izlazi tri puta godišnje, Radove i ostalu poštu u vezi sa časopisom slati na adresu:
REVIIJA ZA KRIMINOLOGIJU I KRIVIČNO PRAVO,
Beograd, Ulica Kraljice Natalije br. 45. E-mail: sukp@sezampro.rs
Rukopisi se ne vraćaju

U troškovima izdanja časopisa učestvovali su:
Ministarstvo za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije
i
Kriminalističko-policijska akademija, Beograd

Štampa i priprema: „KULTURA PRINT“ Beograd.
Tiraž: 500 primeraka

*Profesor dr Vladimir Krivokapić
(1940 – 2010)*

In memoriam

Profesor dr Vladimir Krivokapić (1940 – 2010)

Otežavajuća okolnost za one koji su počastvovani da pišu ovakve tekstove, bez obzira na njihov literarni talenat, jeste da u životu postoje ljudi o kojima ipak najbolje kazuju njihova dela – ono što su stvorili i ostavili svojim potomcima. Uvažavajući takvu činjenicu, o svakom profesoru najbolje i najviše govore studenti koje je izveo na pravi put, kao i naučni opus koji je stvorio i koji treba da predstavlja svojevrsan *majdan* u kome će novodolazeći akademci i istraživači naći materijala i ideja za nove radove i studije, unapređujući postojeća znanja u toj oblasti. Stotine i stotine studenata Više škole unutrašnjih poslova i Policijske akademije, odnosno Kriminalističko-policijske akademije u Beogradu, Defektološkog fakulteta u Beogradu, Fakulteta za kriminalističke nauke u Zagrebu, Fakulteta za bezbednost i društveni samozaštitu u Skoplju, Fakulteta kriminalističkih nauka u Sarajevu, Pravnog fakulteta Internacionalnog univerziteta u Novom Pazaru, Akademije za diplomatiju i bezbednost u Beogradu i drugih visokoškolskih ustanova na kojima je profesor dr Vladimir Krivokapić radio tokom svoje akademske karijere, mogu da svedoče o njegovom nespornom kvalitetu kao naučnika, predavača i, nadasve, čoveka.

Na svim od nabrojanih ustanova profesor Krivokapić je davao celog sebe, jer mu činjenice koliko je profesorski poziv odgovoran i ozbiljan, te da on u sebi akumulira ne samo izlaganje sadržaja nastavnog predmeta, već i rad na konstituciji ličnosti mladih ljudi koji se pripremaju za odgovorne i složene životne pozive. Više od tri decenije profesor Krivokapić je aktivno učestvovao u realizaciji nastavnog obrazovnog i naučno-istraživačkog rada, u vaspitavanju studenata i podizanju mladog podmlatka. Zahvaljujući u velikoj meri profesoru Krivokapiću, danas u ovom Srbije i okruženja imamo sjajne kriminaliste, kriminologe i krivičare, poput Bozidara, Gorana, Elmedina, Nebojše, Muhameda, Marije, Aleksandra i mnogih drugih. Podučavao ih je, plenio njihovu pažnju svojom naučnom zrelošću, iskustvom i ljudskošću, i na sebi svojstven način pomagao i usmeravao ka uspešnom završetku studija. Svi oni, kao i mnogi drugi bivši studenti profesora Krivokapića, danas izražavaju zahvalnost za ono čemu ih je, i kako ih je učio.

Vladimir Veljka Krivokapić rođen je na Cetinju, Republika Crna Gora, bliznog dana predratne 1940. godine. Najviše iz tog razloga – u želji da ne bude rata i da *vlada mir*, roditelji i kumovi su mu dali ime koje je časno nosio do kraja života. U rodnom gradu Vladimir je završio osnovnu i srednju školu, pa zatim upisao Pravni fakultet u Beogradu. Na istoj ustanovi je i magistrirao (1975. godine), odnosno doktorirao (1981. godine), pod mentorstvom akademika Milana

Prof. dr Zoran Stojanović
Law Faculty of University in Belgrade

CRIMES OF TERRORISM IN CRIMINAL CODE OF SERBIA

The role of criminal law in suppression of terrorism is often either overestimate or underestimate. There is consensus that criminal intervention in this area can not contribute significantly to solving the problem. Nevertheless, on international and domestic level countries are increasingly resorting to criminal law, and extending repression in relation to terrorist behavior, or acts which, in their view, have terrorist potential. Instead of removing the causes of serious turn of terrorism, many countries and the international community see the problem in the criminal law, trying to modify it in the (wrong) belief that it will suppress significantly the terrorism. Terrorism starts to erase the clear boundary between the enemy and the defendant, the offense and the way of armed conflict, war and peace, etc. The paper advocates that in the criminal law terrorism can only be considered as a criminal offense when it comes to the basic principles of criminal law and it means nothing more than all other crimes. Criminal law must not become a war weapon in the hands of one party, even if it is right side.

As for Serbia, terrorist offenses in the Penal Code are prescribed in more or less appropriate way. It basically allows to the criminal law in some extent to fulfill its role in suppression of terrorism. However, existing solutions are not such that it could not be better. First of all, there is a certain incoherence, and to some extent mutual inconsistency in the prescription of criminal acts of terrorism, as well as their lack of full compliance with relevant international documents. It calls for review and amending CC of Serbia in this area.

Key words: Terrorism; Criminal Law; Criminal Code of Serbia.

Prof. dr Stanko BEJATOVIĆ,
Pravni fakultet u Kragujevcu

UDK: 343.85 (497.11)
Primljeno: 28. februara 2011. god.

KRIVIČNOPROCESNO ZAKONODAVSTVO I PREVENCIJA KRIMINALITETA

Predmet analize u radu je problematika mesta i uloge krivičnog procesnog zakonodavstva u prevenciji kriminaliteta. Predmetnu problematiku autor je u radu analizirao kroz dve grupe pitanja. Prva grupa pitanja posvećena je opštim napomenama o krivičnom procesnom zakonodavstvu kao instrumentu prevencije kriminaliteta i o faktorima (pored zakonske norme) od kojih zavisi stepen praktične realizacije njegove preventivne funkcije na polju borbe protiv kriminaliteta. Druga grupa pitanja posvećena je analizi uslova koje mora, prema shvatanju autora, da ispunjava krivičnoprocesna norma da bi bila u funkciju prevencije kriminalnih aktivnosti, u okviru čega se posebna pažnja poklanja njenoj adekvatnosti. Upravo, polazeći od ovog uslova krivičnoprocesne norme ovde je izvršena konkretna analiza pojedinih krivičnoprocesnih normi, odnosno stepena njihove adekvatnosti posmatrane sa aspekta prevencije kriminaliteta uopšte. Brojna pitanja ovog dela rada analizirana su kako sa aspekta njihovog normiranja u pozitivom krivičnom procesnom zakonodavstvu Srbije i Radnoj verziji novog ZKP tako i sa aspekta autorovog viđenja poželjnog načina njihove normativne razrade. S obzirom na ovo, u radu se daje i ne mali broj predloga de lege ferenda s ciljem povećanja preventivne funkcije krivičnoprocesne norme uopšte. Pored ovog, u radu je posebna pažnja posvećena i problematiki adekvatne primene krivičnoprocesne norme. Razmatranje ovog aspekta predmetne problematike autor zasniva na činjenici da je jedino adekvatna primena krivičnoprocesne norme kao i pravne norme uopšte u funkciji željenog stepena prevencije kriminaliteta.

